Orędownik Urzędowy powiatu bydgoskiego wychodzi raz tygodniowo i to w środę. — Przedpłata miesięczna tak w miejscu jak i na poczcie zł 1,25.

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 15 groszy za miejsce 1-łamowe milimetr. Administracja: Bydgoszcz, ul. D-ra Emila Warmińskiego 13 — Telefon 1251

ORĘDOWNIK URZĘDOWY
POWIATU BYDGOSKIEGO

Nr. 49 | Bydgoszcz, dnia 21 listopada 1928 r. | Rok 77

426 O zagospodarowaniu lasów, nie stanowiących własności Państwa.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24-go czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów, nie stanowiących własności Państwa (Dz. Ust. nr. 57, poz. 504) w art. 8 i 9 określa, że każdy las, który ma być użytkowany winien posiadać plan urządzenia gospodarstwa leśnego, względnie program gospodarczy, celem oparcia gospodarki leśnej na racjonalnych i trwałych podstawach. Zatem z chwilą wejścia w życie rozporządzenia (dnia 1-go lipca 1927 r. — art. 62) wyrąb lasu, dokonywany być może **tylko na podstawie zatwierdzonego planu** urządzenia gospodarstwa leśnego względnie programu gospodarczego. Wynika z tego, że każdy wyrąb dokonany w lesie nieposiadającym planu lub programu, jakoteż każdy wyrąb niezgodny z zatwierdzonym planem względnie programem, jest bezprawny i podlega ukaraniu w myśl art. 42 względnie 43 zwyż wymienionego rozporządzenia.

Ponieważ opracowanie planu urządzenia gospodarstwa leśnego wymaga przy dużych lasach dłuższego czasu, art. 53 rozporządzenia przewiduje, że do 30-go czerwca 1932 r., także większe lasy, ponad 30 ha, mogą być zagospodarowane według programów gospodarczych.

Program gospodarczy winien zawierać:
1. odręczny szkic sytuacyjny lasu,
2. zwięzły opis siedliska i drzewostanów,
3. wskazanie czasu, miejsca, (oddziału, poddziału) i rozmiaru użytkowania i
4. wskazanie terminu i sposobu zalesienia.

By dać właścicielom lasów możność prowadzenia nieprzerwanej gospodarki leśnej, ust. 1 art. 11 rozporządzenia przewiduje, że w razie gdyby właściciel lasu w ciągu dwóch miesięcy od dnia przedłożenia planu urządzenia gospodarstwa leśnego względnie programu gospodarczego nie został powiadomiony o decyzji władzy, co do jego zatwierdzenia, ma prawo podjąć zamierzone w planie lub w programie czynności gospodarcze w całości lub w zakresie, który władza wskaże przed upływem wspomnianego terminu.

Jeżeli zaś władza w ciągu tych dwóch miesięcy zawiadomi właściciela lasu, że nie zatwierdza na razie programu, lecz wskazuje tylko w jakim zakresie mogą być podjęte przewidziane w programie czynności gospodarcze, wtedy właściciel lasu winien zastosować się do tych wskazówek.

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 24 czerwca 1927 r.
o zagospodarowaniu lasów, niestanowiących własności Państwa.

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz.

U. R. P. nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do wszystkich lasów lub gruntów leśnych z wyjątkiem lasów lub gruntów leśnych, stanowiących własność Państwa.

Minister Rolnictwa określi w rozporządzeniu dla poszczególnych obszarów Państwa wielkość nieobciążonych służebnościami, a nie uznanych za ochronne, odosobnionych lasów lub gruntów leśnych, nieprzekraczającą 10 ha, do których nie będą miały zastosowania artykuły 2—6, 8—14 i 16 niniejszego rozporządzenia.

Do lasów lub gruntów leśnych, obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego, przepisy niniejszego rozporządzenia będą miały zastosowanie o tyle, o ile nie uchylone przez niniejsze rozporządzenie przepisy ustawy o organizacji ziemskiej włościan (Zb. pr. ces. ros. tom IX, osob. dod. ks. IX. wyd. 1913 r.) nie zawierają postanowień odmiennych.

O zagospodarowaniu lasów.

Art. 2.

Zmiana uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania może nastąpić jedynie w lasach nie uznanych za ochronne na podstawie zezwolenia właściwej władzy.

Właściwa władza może udzielać takiego zezwolenia jedynie w następujących wypadkach:

a) jeżeli przez dokonanie takiej zmiany nastąpi korzystniejsze wyzyskanie gruntów;

b) po upływie 3 lat od chwili zalesienia innych użytków przynajmniej na takim samym obszarze, jaki ma być wyłączony z pod uprawy leśnej, o ile przytem nowopowstałe drzewostany wykazują w dostatecznej mierze zdolności do dalszego wzrostu;

c) przy regulowaniu ustroju rolnego, a mianowicie: scalaniu gruntów, likwidacji służebności, parcelacji i osadnictwie;

d) jeżeli dokonanie takiej zmiany leży w szczególnym interesie publicznym.

Art. 3.

W zezwoleniu, udzielonem w wypadkach, przewidzianych w art. 2 pkt. a, winien być oznaczony termin, w ciągu którego ma nastąpić zmiana uprawy leśnej na zamierzony rodzaj użytkowania. W razie niedokonania w oznaczonym terminie zmiany uprawy leśnej w całości lub częściowo zezwolenie traci swą moc w stosunku do gruntów, na których dozwolona zmiana uprawy leśnej nie została dokonana. O ile zaś na gruntach tych został dokonany wyrąb drzewostanów, grunty te winny być ponownie zalesione stosownie do postanowień artykułów 5 i 6 niniejszego rozporządzenia.

Art. 4.

Grunt leśny, wyłączony z pod uprawy leśnej bez zezwolenia właściwej władzy, winien być ponownie zalesiony stosownie do postanowień artykułów 5 i 6 niniejszego rozporządzenia; gdyby jednak ponowne zalesienie tego gruntu uznane było przez właściwą władzę za niepożądane, władza ta może nakazać zalesienie odpowiedniej powierzchni innego gruntu, w szczególności zaś takiego, którego trwałe utrzymanie pod uprawą leśną leży w interesie publicznym.

Art. 5.

Wszystkie grunty leśne, pozbawione drzewostanów, winny być ponownie zalesione.

Obowiązek zalesienia przywiązany jest do gruntów leśnych bez względu na zmianę osoby właściciela.

Art. 6.

Obowiązek zalesienia gruntów leśnych, pozbawionych drzewostanów, zostaje dopełniony:

a) przez zalesienie sztuczne przed upływem 3 lat, licząc od 1 czerwca roku następującego po dokonaniu wyrębu lub po zaistnieniu innej okoliczności, która spowodowała usunięcie drzewostanu;

b) przez zalesienie naturalne.

Jeżeli zalesienie naturalne uznane będzie przez właściwą władzę za niemożliwe, nieodpowiednie lub niedostateczne, winno być dokonane zalesienie sztuczne przed upływem 3 lat, licząc od dnia 1 czerwca roku następującego po uprawomocnieniu się orzeczenia władzy o uznaniu naturalnego zalesienia za niemożliwe, nieodpowiednie lub niedostateczne.

W wypadkach, uzasadnionych stanem i warunkami gospodarczemi lasu, właściwa władza przedłuży z urzędu lub na prośbę osób zainteresowanych termin sztucznego zalesienia.

W razie niedokonania zalesienia sztucznego w oznaczonym terminie, a także w razie

dokonania zalesienia sztucznego w sposób uznany przez właściwą władzę za nieodpowiedni lub niedostateczny, — władza może zarządzić dokonanie zalesienia na koszt właściciela.

Art. 7.

W razie sztucznego zalesienia gruntów, nie będących gruntami leśnymi, a uznanych przez właściwą władzę za nienadające się do innej niż leśna uprawy, zalesione grunty wolne są od podatków państwowych w ciągu 30 lat, licząc od roku następującego po dokonaniu zalesienia.

Przepis powyższy nie dotyczy gruntów zalesionych stosownie do postanowień art. 2 pkt b oraz art. 4 niniejszego rozporządzenia.

Art. 8.

Wszystkie lasy winny być zagospodarowane według planów urządzenia gospodarstwa leśnego z uwzględnieniem zasady trwałości użytkowania.

Plan urządzenia gospodarstwa leśnego winien być oparty na pomiarze, podziale i szczegółowym opisie lasu pod względem przyrodniczym i gospodarczym, zawierać szczegółowe przedstawienie zasad zagospodarowania lasów co do rodzaju drzewa, sposobu gospodarstwa, wieku rębności, sposobu zalesienia i wykonania niezbędnych meljoracyj, oraz szczegółowo przedstawiać wszystkie zamierzone czynności gospodarcze co do miejsca i czasu wraz z ich uzasadnieniem.

Art. 9.

W lasach, których powierzchnia jest tak mała, iż prowadzenie gospodarstwa nie wymaga sporządzenia planu (art. 8), a których wielkość dla poszczególnych obszarów Państwa określi rozporządzenia Ministra Rolnictwa, plan urządzenia gospodarstwa leśnego zastąpiony być może programem gospodarczym.

Program gospodarczy winien zawierać odręczny szkic sytuacyjny lasu, zwięzły opis siedliska i drzewostanów oraz wskazanie czasu, miejsca i rozmiaru użytkowania, jak również terminu i sposobu zalesienia.

Art. 10.

Plan urządzenia gospodarstwa leśnego lub program gospodarczy (art. 8 i 9) winien być przez właściciela lasu przedstawiony do zatwierdzenia właściwej władzy w dwóch o ile zaś dotyczy lasów obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego, — w trzech egzemplarzach.

Władza uprawniona jest do dokonania lub zażądania wprowadzenia w przedstawionym jej planie lub programie zmian i uzupełnień, uzasadnionych względami gospodarczymi lub technicznymi.

Po zatwierdzeniu planu lub programu właściwa władza zwraca właścicielowi jeden egzemplarz z zaświadczeniem zatwierdzenia.

Art. 11.

Jeżeli właściciel lasu w ciągu 2-ch miesięcy od dnia przedstawienia planu urządzenia gospodarstwa leśnego lub programu gospodarczego nie zostanie powiadomiony o decyzji władzy co do ich zatwierdzenia (art 10), zamierzone w planie lub programie czynności gospodarcze mogą być podjęte w całości lub w zakresie, który władza wskaże przed upływem wspomnianego terminu.

Jeżeli w ciągu jednego roku od dnia przedstawienia planu lub programu do zatwierdzenia właściwa władza nie powiadomi właściciela lasu o decyzji co do zatwierdzenia lub wprowadzenia zmian i uzupełnień—plan lub program uważa się za zatwierdzony.

Postanowienia powyższe nie mają zastosowania do lasów, obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego wojewódzwa białostockiego.

Art. 12.

Użytkowanie lasu w sposób odmienny, niż to zostało przewidziane w zatwierdzonym planie urządzenia gospodarstwa leśnego lub programie gospodarczym, może nastąpić jedynie po zatwierdzeiu przez właściwą władzę odpowiednich zmian lub uzupełnień planu lub programu; w sprawach tych mają odpowiednie zastosowauie postanowienia artykułów 10 i 11 niniejszego rozporządzenia.

Art. 13.

W wypadkach zniszczenia lub uszkodzenia lasu przez klęskę żywiołową lub przez inne okoliczności w takim stopniu, że wskutek tego nastąpiła zupełna istotna zmiana warunków gospodarczych, na których podstawie został zatwierdzony plan urządzenia gospodarstwa leśnego lub program gospodarczy, albo zostało dozwolone użytkowanie lasu (art 11), — właściwa władza może wstrzymać dalsze

użytkowanie lasu do czasu zatwierdzenia nowego planu lub programu.

Art. 14.

Przepisy artykułów 8—11 nie dotyczą korzystania z użytków przygodnych, mianowicie wywrotów, złomów i posuszu, jak również niezbędnego przy urządzaniu lasu wycinania drzew.

Art. 15

Wypalanie kosodrzewiny, jak również pozbawiania jej gałęzi, pędów, pączków i igieł jest wzbronione.

Art. 16.

W drzewostanach, które nie osiągnęły 3 metrów wysokości, pasanie inwentarza jest zabronione, o ile wiek tych drzewostanów nie przekroczył 15 lat.

Art. 17.

W lasach obciążonych służebnością pasania:

a) położonych na obszarze województw: nowogrodzkiego, poleskiego, wileńskiego, wołyńskiego i powiatów: białostockiego, bielskiego, grodzieńskiego, sokólskiego i wołkowyskiego województwa białostockiego, — właściwa władza może zezwolić na pasanie inwentarza w drzewostanach, które nie osiągnęły wskazanego w art. 16 wzrostu lub wieku we wszystkich tych wypadkach, gdy zastosowanie przepisów art. 16 prowadziłoby do czasowego uniemożliwienia korzystauia z praw służebności pasania z tem wszakże zastrzeżeniem, aby pasanie nie było dozwolone w takiej części drzewostanów o wskazanym wyżej wzroście lub wieku, która w lasach liściastych stanowi $^1/_3$, w lasach zaś iglastych $^1/_4$ część ogólnego obszaru lasu obciążonego służebnością pasania;

b) położonych na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego — właściwa władza może zezwolić na pasanie inwentarza w drzewostanach, które nie osiągnęły wskazanego w art. 16 wzrostu lub wieku z tem jedynie zastrzeżeniem, aby pasanie nie było dozwolone w takiej części drzewostanów o wskazanym w art. 16 wzroście lub wieku, która stanowi w lasach wysokopiennych przynajmniej $^1/_6$, w lasach zaś nisko- i średniopiennych przynajmniej $^1/_5$ część ogólnego obszaru lasu.

Art. 18.

W razie gromadnego pojawienia się szkodliwych owadów leśnych właściciele lasów, jak również właściciele znajdującej się w lesie masy drzewnej, obowiązani są zawiadomić o tem bezzwłocznie właściwą władzę.

Właściwa władza może zarządzić stosowanie na określonych obszarach leśnych przez właścicieli lasów, jak również przez właścicieli znajdującej się w lesie masy drzewnej, wskazanych przez nią środków ochronnych, mających na celu zapobieżenia rozmnażania się szkodliwych owadów leśnych i ich tępienie.

W razie niewykonania tych zarządzeń właściwa władza może sama zastosować niezbędne środki ochronne na koszt wymienionych osób zainteresowanych.

O lasach ochronnych.

Art. 19.

Lasy i zarośla, które:

a) zabezpieczają grunty przed zmywaniem i wyjałowieniem, powstrzymują usuwanie się ziemi lub kamieni, przeszkadzają tworzeniu się dzikich potoków, obrywaniu się skał i spadkowi lawin;

b) chronią brzegi wód przed obrywaniem się, a źródła przed zasypywaniem;

c) przeszkadzają powstawaniu albo rozszerzaniu się piasków lotnych lub parowów;

d) mają specjalne znaczenie dla obrony Państwa;

e) mają znaczenie przyrodniczo-naukowe,— mogą być uznane przez właściwą władzę za lasy ochronne.

Art. 20.

Uznanie lasu za ochronny lub odjęcie mu tego charakteru następuje w drodze orzeczenia właściwej władzy, wydanego:

a) w stosunku do lasów i zarośli, określonych w pkt. a, b i c art. 19 z inicjatywy tej władzy albo na wniosek władz wodnych, władz samorządu terytorjalnego i gospodarczego odnośnie do lasów położonych na obszarze ich działania, wreszcie na wniosek każdego, komu właściwości gruntów wymienionych w pkt. a, b, c art. 19 zagrażają niebezpieczeństwem lub szkodą;

b) w stosunku do lasów i zarośli, określonych w pkt. d art. 19, — na wniosek właściwej władzy wojskowej, którą określi Minister Spraw Wojskowych;

c) w stosunku do lasów i zarośli, określonych w pkt. e art. 19, — na wniosek właściwej władzy, którą określi Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego.

Orzeczenia o uznaniu lasu za ochronny lub o odjęciu mu tego charakteru winny

być ogłaszane w urzędowym dzienniku wojewódzkim.

Art. 21.

W lasach, uznanych za ochronne, uprawa leśna nie może być zmieniona na inny rodzaj użytkowania.

W lasach, uznanych za ochronne z powodów wymienionych w pkt. a, b, c i e art. 19, właściwa władza może zabronić dokonania wyrębu zrębami czystemi, karczowania pni i korzeni, a także pasania inwentarza i zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego.

W lasach, uznanych za ochronne z powodu wymienionego w pkt. d art. 19, właściwa władza może zabronić dokonania wyrębu zrębami czystemi; nadto w lasach tych linje przestrzennego podziału lasu mogą być przeprowadzone jedynie w kierunku, na który właściwa władza wyrazi swą zgodę.

Termin sztucznego zalesiania, przewidziany w art. 6 niniejszego rozporządzenia, w stosunku do lasów ochronnych właściwa władza może skrócić do jednego roku.

Art. 22.

Przepisy art. 19—21 nie naruszają obowiązujących postanowień prawa wodnego.

Art. 23.

Lasy, uznane za ochronne z powodu wymienionych w pkt. a, b, c i e art. 19 niniejszego rozporządzenia, wolne są od państwowych podatków gruntowych.

O właściwości władz.

Art. 24.

Władzami właściwemi w rozumieniu niniejszego rozporządzenia są starostowie i wojewodowie.

Przez wyraz „starosta" rozporządzenie niniejsze rozumie wogóle władze administracyjne I instancji, a przez wyraz „wojewoda"— wogóle władze administracyjne II instancji.

Wymienione władze wykonywają ochronę lasów przy pomocy technicznego personelu leśnego.

Minister Rolnictwa może powołać do współdziałania z wymienionemi władzami personel administracji lasów państwowych.

Art. 25.

Starosta sprawuje bezpośredni nadzór nad lasami, czuwa nad przestrzeganiem przepisów o zagospodarowaniu lasów oraz przedsiębierze środki zabezpieczające ich wykonanie.

Nadto do zakresu działania starosty należą:

a) sprawy zalesiania gruntów leśnych (art. 4—6), których wielkość określi Minister Rolnictwa w wykonaniu art. 9 niniejszego rozporządzenia, — o ile lasy te nie są obciążone służebnościami;

b) zatwierdzanie (art. 10) planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych w lasach, określonych w pkt. a niniejszego artykułu;

c) sprawy użytkowania lasów (art. 11), określonych w pkt. a niniejszego artykułu, do czasu zatwierdzenia planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych tych lasów;

d) wydawanie zarządzeń o wstrzymaniu użytkowania lasów w wypadkach, wymienionych w art. 13 niniejszego rozporządzenia;

e) wydawanie zarządzeń o stosowaniu w lasach środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym, jak również stosowanie tych środków (art. 18);

f) na obszarze działania ustawy o organizacji ziemskiej włościan (Zb. pr. ces. rostom IX osob. dod. ks. IX wyd. 1913 r.) sprawy, dotyczące wprowadzania w wykonanie zatwierdzonych planów urządzenia gospodarstwa leśnego w lasach, obciążonych służebnościami (art. 174—177 powołanej ustawy);

g) na obszarze działania ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. nr. 250) wydawanie orzeczeń, zarządzeń lub zezwoleń, opartych na przepisach §§ 10—18, 24, 25, ust. 1 § 26 i § 68 oraz wykonywanie czynności, wynikających z postanowień ust. 3 § 52 i §§ 74—76 tej ustawy.

Art. 26.

Do zakresu działania wojewody należą:

a) sprawy zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych (art. 2 i 3);

b) sprawy zalesiania gruntów leśnych (art. 4—6, obciążonych służebnościami bez względu na ich obszar oraz tych gruntów nieobciążonych służebnościami, których obszar przekracza wielkość, określoną przez Ministra Rolnictwa w wykonaniu postanowień art. 9 niniejszego rozporządzenia;

c) uznawanie sztucznie zalesionych gruntów za odpowiadające warunkom, przewidzianym dla zwolnienia tych gruntów od podatku (art. 7);

d) zatwierdzanie (art. 10) planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych w lasach, określonych w pkt. b niniejszego artykułu;

e) sprawy użytkowania lasów (art. 11), określonych w pkt. b niniejszego artykułu, do czasu zatwierdzenia planów

urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych tych lasów;
f) zezwalanie na pasanie inwentarza w wypadkach, przewidzianych w art. 17 niniejszego rozporządzenia;
g) uznawanie lasów za ochronne, odejmowanie im tego charakteru oraz wydawanie zarządzeń co do stosowania szczególnych przepisów o zagospodarowaniu lasów ochronnych (art. 19—21):
h) na obszarze działania ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. nr. 250) wydawanie orzeczeń, zarządzeń lub zezwoleń, opartych na przepisach ust. 1 i 3 § 9, § 21, ust. 2 § 26 i ust. 2 § 52 tej ustawy.

O postępowaniu.

Art. 27.

W celu wykonywania czynności, wynikających z przepisów niniejszego rozporządzenia, organa władz administracyjnych mają prawo wstępu do lasu oraz żądania przedstawienia sobie potrzebnych dokumentów.

Art. 28.

Wydawanie orzeczeń i zarządzeń w pierwszej instancji w sprawach:
a) lasów obciążonych służebnościami,
b) zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych,
c) zatwierdzania planów urządzenia gospodarstwa leśnego (art. 8),
d) stosowania środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym,
e) uznawania lasów za ochronne z powodów, wymienionych w pkt. a, b, c i e art. 19, lub odjęcia im tego charakteru,
f) stosowania szczególnych przepisów o zagospodarowaniu lasów ochronnych (art. 21);

— winno być poprzedzone zbadaniem spraw na gruncie.

We wszystkich innych wypadkach władze przeprowadzają badanie spraw na gruncie w razie uznanej przez siebie potrzeby, albo na prośbę właściciela lasu i pod warunkiem pokrycia przezeń kosztów tego badania.

Art. 29.

O terminie i miejscu badania sprawy na gruncie osoby zainteresowane winny być zawiadamiane przynajmniej na 7 dni przed terminem.

Zachowanie 7-dniowego terminu nie jest obowiązujące w wypadkach zawiadomienia o badaniu sprawy na gruncie przed wydaniem zarządzenia o stosowaniu środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom (art. 18) oraz o wstrzymaniu użytkowania lasów na podstawie art. 13 niniejszego rozporządzenia.

Art. 30.

Z wyników badania sprawy na gruncie winien być sporządzany protokół.

Obecnym przy badaniu osobom zainteresowanym służy prawo zgłoszenia zastrzeżeń do treści protokółu.

Art. 31.

W sprawach:
a) lasów obciążonych służebnościami,
b) zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych,
c) uznawania sztucznie zalesionych gruntów leśnych za odpowiadające warunkom, przewidzianym dla zwolnienia tych gruntów od podatków,
d) uznawania lasów za ochronne z powodów wymienionych w pkt. a, b, c i e art. 19 lub odjęcie im tego charakteru,
e) stosowania szczególnych przepisów o zagospodarowaniu lasów ochronnych (art. 21),

— władza orzekająca w pierwszej instancji obowiązana jest przed wydaniem orzeczenia lub zarządzenia wysłuchać i zaprotokółować oświadczenia tych osób zainteresowanych, które zgłoszą się w tym celu w ustanowionym przez władzę terminie.

O terminie i miejscu wysłuchania oświadczeń władza zawiadomi osoby zainteresowane przynajmniej na 14 dni przed terminem.

Art. 32.

Przez osoby zainteresowane w rozumieniu art. 29—31 niniejszego rozporządzenia, oprócz właściciela lasów, należy rozumieć:
a) w sprawach, dotyczących lasów obciążonych służebnościami, — osoby uprawnione do korzystania z tych służebności;
b) w sprawach, dotyczących zalesienia gruntów leśnych (art. 4—6) w lasach obciążonych służebnościami, zatwierdzania (art. 10) planów urządzenia gospodarstwa leśnego lub programów gospodarczych w tych lasach, zmiany rodzaju użytkowania gruntów leśnych (art. 2) oraz uznawania sztucznie zalesionych gruntów za odpowiadające warunkom, przewidzianym dla zwolnienia tych gruntów od podatków (art. 7), — terytorjalnie właściwy okręgowy urząd ziemski;
c) w sprawach o uznanie lasu za ochronny, wynikłych wskutek wniosku władz lub osób, wymienionych w art. 20, o odjęciu mu tego charakteru oraz w sprawach, dotyczących stosowania szczególnych przepisów o zagospoda-

rowaniu lasów, uznanych za ochronne z powodu wymienionego w pkt. d art. 19 — władze lub osoby, wymienione w art. 20 niniejszego rozporządzenia;

d) w sprawach, dotyczących stosowania środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym (art. 18) — właściciela znajdującej się w lesie masy drzewnej, o ile środki te dotyczyć mają masy drzewnej, stanowiącej jego własność, a także zarządy właściwych gmin.

Art. 33.

Zawiadomienia osób zainteresowanych, przewidziane w art. 29 i 31 niniejszego rozporządzenia, będą przesyłane im na piśmie.

Zawiadomienia osób zainteresowanych w sprawach lasów obciążonych służebnościami mogą być również uskuteczniane przez zawiadomienie na piśmie zarządu gminy, właściwej dla miejsca ich zamieszkania, który treść otrzymanego zawiadomienia poda do wiadomości tych osób w sposób przyjęty w danej miejscowości.

Niestawiennictwo osób zainteresowanych nie wstrzymuje czynności władz.

Art. 34.

Zawiadomienia osób zinteresowanych (art. 32) o treści orzeczeń lub zarządzeń będą uskuteczniane w trybie, przewidzianym w art. 33 niniejszego rozporządzenia.

Art. 35.

Termin odwoławczy od orzeczeń i zarządzeń, dotyczących lasów obciążonych służebnościami, wynosi 30 dni od dnia podania ich do wiadomości osób zainteresowanych.

Od orzeczeń o uznaniu lasu za ochronny z powodu, wymienionego w pkt. d art. 19, prawo odwołania nie służy.

Art. 36.

Właściciele lasów obowiązani są do zwrotu kosztów badania sprawy na gruncie:

a) w sprawach o zmianę uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania (art. 2);

b) w sprawach o zatwierdzenie zmian lub uzupełnień w planach urządzenia gospodarstwa leśnego lub programach gospodarczych (art. 12);

c) w wypadkach, przewidzianych w ostatniem zdaniu drugiego ustępu art. 28 niniejszego rozporządzenia.

Koszty badania sprawy na gruncie obejmują diety i koszty podróży urzędników do badania delegowanych oraz koszty robocizny niezbędnej do przeprowadzenia tego badania.

Art. 37.

Egzekucja należności, wynikłych z dokonania przez władze zalesień (art. 6), z zastosowania przez władze środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym (art. 18), jak również egzekucja kosztów badania spraw na gruncie w wypadkach, wymienionych w art. 36 niniejszego rozporządzenia, odbywa się w trybie przewidzianym dla egzekucji bezspornych należności skarbowych.

Przepisy karne.

Art. 38.

Winni bezprawnej zmiany uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania będą karani grzywną w wysokości od 3 do 5 zł, za każdy ar gruntu leśnego, na którym uprawę leśną zmieniono na inny rodzaj użytkowania.

Jeżeli zmiany takiej dokonano w lasach uznanych za ochronne, winni będą karani grzywną w wysokości 10 zł za każdy ar gruntu leśnego, na którym uprawę leśną zmieniono na inny rodzaj użytkowania, lub aresztem do 6 tygodni.

Art. 39.

Winni wypalania kosodrzewiny albo pozbawiania jej gałęzi, pędów, pączków, igieł będą karani grzywną w wysokości 10 zł za każdy ar gruntu, na którym nastąpiło wypalenie kosodrzewiny albo pozbawienie jej gałęzi, pędów, pączków, igieł, lub aresztem do 4 tygodni.

Art. 40.

Winni naruszenia przepisów obowiązujących o sztucznem zalesianiu gruntów leśnych będą karani grzywną w wysokości od 2 do 5 zł za każdy ar gruntu, podlegającego zalesieniu i za każdy rok przekroczenia terminu zalesienia.

Art. 41.

Powierzchnia mniejsza od 1 ara, jak również każda część ara ponad całkowitą liczbę arów, w wypadkach, przewidzianych w artykułach 38, 39 i 40 niniejszego rozporządzenia, uważana będzie za cały ar.

Art. 42.

Winni bezprawnego cięcia lub karczowania drzew, pni i korzeni będą karani grzywną w wysokości od dwukrotnej do czterokrotnej wartości ściętych lub wykarczowanych drzew, pni i korzeni.

Art. 43.

Winni bezprawnego cięcia drzew w lasach ochronnych, a także bezprawnego karczowania drzew, pni i korzeni w lasach, uznanych za ochronne z powodów, wymienionych w pkt. a, b, c i e art. 19 niniejszego rozporządzenia, będą karani grzywną w wysokości od czterokrotnej do ośmiokrotnej wartości ściętych lub wykarczowanych drzew, pni i korzeni, lub aresztem do 6 tygodni.

Art. 44.

Winni przeprowadzenia w lasach, uznanych za ochronne z powodu wymienionego w pkt. d art. 19, linji przestrzennego podziału lasu bez uzyskania zgody właściwej władzy na kierunek tych linij, lub przeprowadzenia ich w kierunku przez właściwą władzę niedozwolonym, będą karani grzywną do 1000 złotych lub aresztem do 6 tygodni.

Art. 45.

Winni pasienia inwentarza lub zbierania ściółki w wypadkach, w których pasienie inwentarza lub zbieranie ściółki jest przez przepisy obowiązujące zabronione, będą karani grzywną do 20 złotych.

Art. 46.

Winni pasienia inwentarza, zbierania ściółki lub innego użytkowania ubocznego wbrew zakazowi właściwej władzy w lasach, uznanych za ochronne z powodów wymienionych w pkt. a, b, i e art. 19 niniejszego rozporządzenia, będą karani grzywną do 100 złotych lub aresztem do 3 tygodni.

Art. 47.

Winni niezawiadomienia właściwej władzy o gromadnem pojawieniu się w lesie szkodliwych owadów leśnych będą karani grzywną do 200 złotych.

Art. 48.

Winni niewykonania orzeczeń lub zarządzeń właściwej władzy co do stosowania środków ochronnych przeciwko szkodliwym owadom leśnym będą karani grzywną do 500 złotych.

Art. 49

Orzecznictwo w sprawach o czyny karalne przewidziane w niniejszem rozporządzeniu należy do starosty.

W orzeczeniu skazującem starosta na wypadek niemożności ściągnięcie grzywny oznaczy karę zastępczego aresztu według słusznego uznania, nie wyższą jednak, niż:

6 tygodni za czyny karalne, przewidziane w artykułach 38 ust. 2, 43 i 44 niniejszego rozporządzenia;

4 tygodnie za czyny karalne, przewidziane w artykułach 38 ust. 1, 39, 40, 42 i 48 niniejszego rozporządzenia;

3 tygodnie za czyny karalne, przewidziane w artykułach 46 i 47 niniejszego rozporządzenia;

4 dni za czyny karalne, przewidziane w art. 45 niniejszego rozporządzenia.

Art. 50.

Ukarany orzeczeniem starosty może w ciągu 14 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść do starosty żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju), który postąpi według przepisów postępowania, obowiązujących w pierwszej instancji sądowej.

Wyrok sądu okręgowego, zapadły w drugiej instancji, nie ulega zaskarżeniu.

Na obszarze mocy obowiązującej niemieckiej ustawy postępowania karnego z r. 1877 stosuje się przepisy o wydawaniu policyjnych mandatów karnych.

Przepisy przejściowe i końcowe.

Art. 51.

Grunty pozbawione drzewostanów, na których po wykarczowaniu pni została dokonana przed dniem 1 stycznia 1927 r. zmiana uprawy leśnej na inny trwały rodzaj użytkowania, nie będą uważane za grunty leśne w rozumieniu niniejszego rozporządzenia.

Przepis ten nie ma zastosowania do lasów ochronnych oraz do lasów obciążonych służebnościami.

Art. 52.

Ustanowiony w art. 6 obowiązek zalesienia, o ile chodzi o grunty pozbawione drzewostanów przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, zostaje dopełniony przez zalesienie sztuczne tych gruntów przed upływem 6 lat, licząc od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 53.

W ciągu 5 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia lasy, których obszar przekracza wielkość, określoną przez Ministra Rolnictwa w wykonaniu postanowień art. 9 niniejszego rozporządzenia, mogą być zagospodarowane na podstawie programów gospodarczych (art. 9), zatwierdzonych przez właściwą władzę (art. 26, pkt. d).

Postanowienie ust. 1 artykułu niniejszego nie ma zastosowania do lasów obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego.

Do lasów, obciążonych służebnościami, położonych na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, postanowienie ustępu pierwszego niniejszego artykułu ma zastosowanie z wyjątkiem tych wypadków, w których osoby, uprawnione do korzystania ze służebności, zażądają zagospodarowania tych lasów na podstawie planu urządzenia gospodarstwa leśnego.

Art. 54.

Na przeciąg 3 lat od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zawiesza się moc obowiązującą postanowienia ustępu drugiego art. 11 niniejszego rozporządzenia.

Art. 55.

Wszystkie lasy:

a) uznane za ochronne lub wodoochronne na podstawie uwagi 2 do art. 710, artykułów 712 i 713 ustawy leśnej (Zb. pr. ces. ros. tom VIII cz. 1 ks. V. wydanie 1913 r.);

b) zamknięte na podstawie § 19 ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. nr. 250), oraz oznaczone stosownie do postanowień § 1 ustawy z dnia 15 czerwca 1904 r. o niektórych zarządzeniach policyjno-leśnych i wodnych (Dz. u. kraj. nr. 93);

c) w których na podstawie § 7 ustawy z dnia 6 lipca 1875 r. o lasach ochronnych i spółkach leśnych (Zb. u. prus. str. 415) zarządzone zostały szczególne środki ochrony, przewidziane w § 2 tej ustawy;

d) w których cechy ochronne zostały ustalone na podstawie § 2 węgierskiej ustawy leśnej z dnia 11/14 czerwca 1879 r. (Zb. u. król. węg. poz. XXXI);

a nadto wszystkie grunty:

e) porosłe w chwili ogłoszenia niniejszego rozporządzenia kosodrzewiną, znajdujące się na obszarze działania ustawy z dnia 15 czerwca 1904 r. o niektórych zarządzeniach policyjno-leśnych i wodnych (Dz. u. kraj. nr. 93);

f) zalesione stosownie do postanowień ustawy z dnia 15 czerwca 1904 r. o zalesieniu ochronnem (Dz. u. kraj. nr. 94),—

uważane będą za lasy ochronne w rozumieniu niniejszego rozporządzenia (art. 19—23).

Art. 56.

Wszystkie sprawy, dotyczące przedmiotów uregulowanych niniejszem rozporządzeniem, które w dniu jego wejścia w życie znajdują się w toku załatwiania w urzędach, właściwych dla tych spraw w myśl dotychczas obowiązujących przepisów, załatwione być winny w dalszem postępowaniu przy zastosowaniu przepisów niniejszego rozporządzenia.

Postanowienie to nie dotyczy przepisów karnych, zawartych w artykułach 38—49 niniejszego rozporządzenia.

Art. 57.

Obowiązujące na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego.

a) artykuły 143, 172, 177, i 180 ustawy o organizacji ziemskiej włościan (Zb. pr. ces. ros. tom IX osob. dod. ks. IX wyd. 1913 r. otrzymują brzmienie następujące:

„143. W lasach, których powierzchnia nie przekracza 50 ha, plan urządzenia gospodarstwa leśnego zastąpiony być może zatwierdzonym przez wojewodę programem gospodarczym, który winien zawierać odręczny szkic sytuacyjny lasu, zwięzły opis siedliska i drzewostanów, wyszczególnienie rodzaju i rozmiaru ciążących na lesie służebności, wskazanie czasu, miejsca i rozmiaru użytkowania, jak również terminu i sposobu zalesienia.

Użytkowanie tych lasów może odbywać się jedynie w rozmiarach nie powodujących uszczerbku prawom osób, uprawnionych do korzystania ze służebności."

„172. Wojewoda przedstawia jeden egzemplarz zatwierdzonego planu urządzenia gospodarstwa leśnego właściwemu sądowi w celu dokonania wpisu w księdze hipotecznej odnośnego majątku, poczem egzemplarz ten zostaje dołączony do oryginałów tabel likwidacyjnych tych wsi, które korzystają w urządzonym lesie ze służebności."

„177. Plan urządzenia gospodarstwa leśnego ze wszystkiemi należącemi doń dokumentami starosta doręcza właścicielowi lasu z zaświadczeniem terminu wprowadzenia go w wykonanie. Osobom, uprawnionym do korzystania ze służebności, starosta doręcza sporządzony przez właściciela, a poświadczony przez siebie, odpis protokółu urządzenia lasu. Protokół o wprowadzeniu planu w wykonanie zostaje dołączony do oryginałów tabel likwidacyjnych tych wsi, które korzystają w urządzonym lesie ze służebności."

„180. W razie uszkodzenia lasu przez klęskę żywiołową lub przez inne okoliczności w takim stopniu, że powoduje to potrzebę czasowego odstąpienia od zatwierdzonego planu urządzenia gospodarstwa leśnego, wojewoda może zezwolić na nieprzewidziane w planie usunięcie z lasu w terminie przez niego określonym drzew uszkodzonych oraz na zmianę porządku użytkowania.

Przy wydaniu zezwolenia wojewoda kierować się winien zasadą, by ustanowiona w planie kolejność cięć mogła być w najkrótszym czasie przywrócona."

b) W artykule 145 ustawy o organizacji ziemskiej włościan (Zb. pr. ces. ros. tom IX osób. dot. ks. IX wyd. 1913 r.) dodaje się następujący ustęp:

„W stosunku do lasów tych szczególne przepisy, dotyczące użytkowania lasów ochronnych, mogą być stosowane tylko o tyle, o ile nie spowodowałoby to ograniczenia praw osób uprawnionych do korzystania ze służebności."

c) W ustawie o organizacji ziemskiej włościan (Zb. pr. ces. ros. tom. IX osob. dod. ks. IX wyd. 1913 r.):

1. przez Komitety ochrony lasów, wymienione w artykułach 145 i 186, przez Zarząd Gubernjalny do spraw włościańskich, wymieniony w artykułach 154 i 179, oraz przez Komisarza do spraw włościańskich, wymienionego w artykułach 160, 162 i 163, należy rozumieć wojewodę;

2. przez Komisarza do spraw włościańskich, wymienionego w artykułach 174, 175, 176 i 179, należy rozumieć starostę.

Art. 58.

Na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego, w ustawie lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. nr. 250):

a) przez władze polityczne, wymienione w ustępie 3 § 9, w § 18, w ust. 3 § 52, w §§ 68, 70, 74, 75 i 76, przez najniższą władzę polityczną, wymienioną w § 24, oraz przez władzę obwodową, wymienioną w § 25 i w ust. 1 § 26, należy rozumieć starostę;

b) przez władzę krajową, wymienioną w § 21, ust. 2 § 26 i ust. 2 § 52, należy rozumteć wojewodę.

Art. 59.

Na obszarze b. powiatu spisko-orawskiego wprowadza się ustawę lasową z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. nr. 250) ze zmianami, wynikającemi z niniejszego rozporządzenia.

Art. 60.

Z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia tracą moc obowiązującą:

1. na obszarze województw: białostockiego, kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, nowogródzkiego, poleskiego, warszawskiego, wileńskiego i wołyńskiego:

a) księga V ustawy leśnej (Zb. pr. ces. ros. tom VIII cz. 1 ks. V wyd. 1913) oraz artykuły 787, 788 (wraz z uwagą), 811, 814 i 815 księgi VI tejże ustawy;

b) dekret z dnia 16 stycznia 1919 r. w przedmiocie organizacji urzędów ochrony lasów (Dz. P. P. P. nr. 8, poz. 117) oraz ustawa z dnia 14 listopada 1924 r. o częściowej zmianie tego dekretu (Dz. U. R. P. nr. 106, poz. 958), jak również rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lipca 1921 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej dekretu z dnia 16 stycznia 1919 r. na województwa: nowogródzkie, poleskie, wołyńskie, oras powiaty: grodzieński, białowieski i wołkowyski województwa białostockiego (Dz. U. R. P. nr. 69. poz, 454) oraz z dnia 21 lipca 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej dekretu z dnia 16 stycznia 1919 r. na ziemię wileńską (Dz. U. R. P. nr. 64, poz. 572);

c) artykuły 255, 256, 257 i 258 Kodeksu Karnego z 1903 roku;

2. na obszarze województw: kieleckiego, lubelskiego, łódzkiego, warszawskiego i powiatów: augustowskiego, kolneńskiego, łomżyńskiego, ostrołęckiego, ostrowskiego, suwalskiego, szczuczyńskiego i wysoko-mazowieckiego województwa białostockiego następujące przepisy ustawy o organizacji ziemskiej włościan (Zb. pr. ces. ros. tom IX osob. dod. ks. IX, wyd. 1913 r.): uwaga do art. 140, artykuły 141, 144, 146—149, ostatnie zdanie art. 162, artykuły 164—171, 181, 183, drugie zdanie art. 184, i art. 185;

3. na obszarze województw: krakowskiego, lwowskiego, stanisławowskiego i tarnopolskiego

a) następujące przepisy ustawy lasowej z dnia 3 grudnia 1852 r. (Dz. u. p. austr. nr. 250) §§ 2—8, ust. 2 § 9, ust. 1 i 2 § 10, §§ 19, 20, 22, 23, 50, 51, 71 i 77;

b) §§ 1—8 ustawy z dnia 15 czerwca 1904 r. o niektórych zarządzeniach policyjno-leśnych i wodnych (Dz. u. kraj. nr. 93);

4. na obszarze województw pomorskiego i poznańskiego:

a) ustawa z dnia 14 sierpnia 1876 r., dotycząca zarządu lasów, należących do gmin i zakładów publicznych (Zb. u. prus. str. 373) oraz ustawa z dnia 26 września 1922 r. w przedmiocie częściowej zmiany powołanej wyżej ustawy (Dz. U. R. P. nr. 92, poz. 548);

b) §§ 1—8, 10—12, 16, 17, drugie zdanie § 19 i §§ 20—22 ustawy z dnia 6 lipca 1875 r. o lasach ochronnych i spółkach leśnych (Zb. u. prus. str. 416).

Art. 61.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa oraz innym ministrom, stosownie do ich zakresu działania.

Art. 62.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej

z wyjątkiem województwa śląskiego z dniem 1 lipca 1927 r.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski.
Minister: K. Bartel.
Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski.
Minister Spraw Zagranicznych: August Zalewski.
Minister Skarbu: G. Czechowicz.
Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki.
Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski.
Minister Komunikacji: Romocki.
Minister Robót Publicznych: Moraczewski.
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz.
Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz.
Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

ROZPORZĄDZENIE
Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 lutego 1928 r.

o zmianie niektórych postanowień rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa.

Na podstawie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1.

W rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o zagospodarowaniu lasów nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. nr. 57, poz. 504) wprowadza się następujące zmiany:

1. Art. 42 wymienionego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Winni bezprawnego cięcia, karczowania lub niszczenia drzew, pni i korzeni będą karani grzywną w wysokości od dwukrotnej do czterokrotnej wartości ściętych, wykarczowanych lub zniszczonych drzew, pni i korzeni".

2. Art. 43 wymienionego rozporządzenia otrzymuje następujące brzmienie:

„Winni bezprawnego cięcia lub niszczenia drzew w lasach ochronnych, a także bezprawnego karczowania drzew, pni i korzeni w lasach, uznanych za ochronne z powodów wymienionych w pkt. a, b, c i e art. 19 niniejszego rozporządzenia, będą karani grzywną w wysokości od czterokrotnej do ośmiokrotnej wartości ściętych, wykarczowanych lub zniszczonych drzew, pni i korzeni lub aresztem do 6 tygodni".

3. Dodaje się art. 48 a) o następującem brzmieniu:

„Surowsze postanowienia karne zawarte w innych przepisach, pozostają w mocy".

4. W art. 55 punkt b) skreśla się słowa „oraz oznaczone stosownie do postanowień § 1 ustawy z dnia 15 czerwca 1904 r. o niektórych zarządzeniach policyjno-leśnych i wodnych (Dz U. Kraj. nr. 93)

Art. 2.

Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Rolnictwa oraz innym ministrom stosownie do ich zakresu działania.

Art. 3.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: I. Mościcki.
Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: J. Piłsudski.
Minister: K. Bartel.
Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski.
Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski.
Minister Skarbu: G. Czechowicz.
Ministnr Sprawiedliwości: A. Meysztowicz.
Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: Dr. Dobrucki.
Minister Rolnictwa: K. Niezabytowski.
Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski.
Minister Komunikacji: Romocki.
Minister Robót Publicznych: Moraczewski.
Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz.
Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz.
Minister Poczt i Telegrafów: Bogusław Miedziński.

Powyższe Rozporządzenia podadzą panowie Burmistrzowie i Wójci do wiadomości poszczególnym właścicielom lasów z tem przestrzeżeniem, że winnych bezprawnego niszczenia drzew lub drzewostanów pociągnie się do surowej odpowiedzialności.

Bydgoszcz, dnia 6 listopada 1928 r.

Starosta Powiatowy
w z. (—) Dąbrowski, referendarz.

L. dz. 4194/28 ST. IV.

427

Wyłudzanie wsparć.

Poniżej podaję spis osób, wyłudzających zapomogi, których gmina przynależności nie zwraca.

L. b.	Nazwisko i imię	Wiek względnie data urodzenia	Gmina przynależności	Uwagi
1	Augapfel Izrael	ur. 1896	Jarosław (Lwów)	
2	Bryła Edward	lat 21	Zawiercie (Kielce)	
3	Brudziński Bolesław	lat 24	Zawiercie (Kielce)	
4	Badowska Marta	ur. 1905	Radom (Kielce)	
5	Ceglarek Anna	ur. 1896	Pabjanice (Łódź)	
6	Duszka Michał	lat 30	Ostalce gm. Suszczyn powiat Tarnopol	
7	Fatyga Michał	ur. 1898	Włoszezeszów (Kielce)	
8	Jagielski Jan	lat 19	Zawiercie (Kielce)	
9	Krysa Klaudja	—	Rybno pow. Lisko (Lwów)	
10	Kusińska Marja	lat 26	Zawiercie (Kielce)	
11	Kotański Piotr	lat 30	Zawiercie (Kielce)	
12	Kuśnierz Wojciech	ur. 1891	Nieledwie powiat Żywiec (Kraków)	
13	Łazarz Władysław	20. 2. 1909	Porąbka gm. Wielko Zagórze pow. Miechów (Kielce)	
14	Motyka Władysław	ur. 1906	Dzikowo pow. Tarnobrzeg (Lwów)	
15	Mikołajewski Szczepan	—	Pęcherzew gm. Sobótka pow. Łęczycki (Łódź)	
16	Migdał Franciszek	ur. 24. 4. 72	Moszczenica pow. bocheński (Kraków)	
17	Miskal Stefan	ur. 18. 7. 03	Świętniki gm. Obrazów pow. sandomierski (Kielce)	
18	Niegała Tekla	lat 38	Hołhocze pow. Podhajce (Tarnopol)	Niegała podaje się za 51 letnią
19	Peisach Samuel	ur. 1883	Mikulińce pow. Tarnopol	
20	Pisarski Władysław	ur. 1877	Bzinek gm. Bliżyn powiat Konecki (Kielce)	
21	Powroźnik Stanisław	lat 19	Zawiercie (Kielce)	
22	Pawełek-Roger Wacław	ur. 1907	Cięcina pow. Żywiec (Kraków)	
23	Piotrowski Jan	ur. 1900	Moszczanica pow. nowosądecki (Kraków)	
24	Przytuła Piotr	ur. 1903	Połoniczno pow. Kamionka (Tarnopol)	
25	Rudnij Irena	lat 30	Czortków (Tarnopol)	
26	Skorupski Sylwester	—	Łoszniów pow. Trembowla (Tarnopol)	
27	Słymak Marja	lat 19	Turzańsk pow. Sanok (Lwów)	
28	Stępień Józef	lat 19	Dzikowo pow. Tarnobrzeg (Lwów)	
29	Słabow Edward	ur. 1888	Nowawieś gm. Zarki powiat Zawiercie (Kraków)	
30	Siota Jan	15. 4. 1900	Luszowice pow. Chrzanów (Kraków)	
31	Sadownik Stanisław	ur. 1904	Sieciechów pow. Kozieniecki (Kielce)	
32	Uher Franciszek	9. 4. 1899	Biała (Kraków)	
33	Wiśniewski Edward Władysław	ur. 1899	Bliżyn (Kielce)	

Bydgoszcz, dnia 8 listopada 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

L. dz. 9292/28 IV. (—) Dr. Bereta.

428 **UCHWAŁA**

w przedmiocie pobierania dodatku do opłat państwowych od patentów na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych.

Na zasadzie art. 11 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych (Dz. Ust. Rz. P. nr 94, poz. 747) uchwala Sejmik Powiatowy jednomyślnie pobierać na rok kalendarzowy 1929:

a) dodatek do opłat państwowych na wyrób trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych w wysokości 100 % państwowej opłaty na wyrób trunków,

b) dodatek do opłat państwowych na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych w wysokości 100 % państwowej opłaty na sprzedaż trunków.

Gminom wiejskim, na których obszarze wykonywane są odnośne przedsiębiorstwa i zajęcia, wypłaci Wydział Powiatowy połowę pobranej w odnośnych gminach sumy tytułem dodatków gminnych.

Bydgoszcz, dnia 26 września 1928 r.

Sejmik Powiatowy:

Przewodniczący: (—) Dr. Bereta.
Delegowano do podpisania protokółu:
(—) Pepliński. (—) Ed. Baier.
(—) Palędzki. (—) Iwański. (—) Maternicki.

Poznań, dnia 30 października 1928 r.

Izba Wojewódzka.

L. dz. 2521/28 III.

Rezolucja.

W sprawie zatwierdzenia uchwały Sejmiku Powiatowego z dnia 26 września 1928 r, powiatu bydgoskiego w przedmiocie pobierania dodatków komunalnych do opłat państwowych od patentów akcyzowych wydaje Przewodniczący Izby Wojewódzkiej w Poznaniu następującą rezulucją:

Na podstawie art. 1. 11. 36. 37 ustawy o tymczasowem ureg. finans. komun. z dnia 11-go sierpnia 1923 r. (Dz. U. R. P. nr. 94 poz. 747) łącznie z par. 2 punkt. b rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 10-go lutego 1927 r. (Dz. U. R. P. nr, 40 poz. 356) i art. 55 ustęp 1 oraz art. 98 ustęp 1 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 19-go stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. nr. 11 poz. 86) łącznie z par. 117 ustawy o ogólnym zarządzie kraju z dnia 30-go lipca 1883 r, (Zb. Ust. Pr. str. 195)

zatwierdza się w porozumieniu z Prezesem Wielkopolskiej Izby Skarbowej w Poznaniu uchwałę Sejmiku Powiatowego powiatu bydgoskiegoz dnia 26 września 1928 r. w przedmiocie pobierania na rzecz tegoż związku na rok 1929 dodatków komunalod opłat państwowych od patentów akcyzowych na wyrób w wysokości 100 % a na sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych w wysokości 100 % opłat określonych w załączeniu do art. 83 rozporządzenia p. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 marca 1927 r. Dz. U. R. P. nr. 32 poz. 289.

W imieniu Izby Wojewódzkiej.

Przewodniczący:
w z. (podp. nieczytelny).

Powyższe podaje się do wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 6 listopada 1928 r.

Przewodniczący.
(—) Dr. Bereta.

L. dz. 9190/28 III.

---

429 **Dar**

Komunalnej Kasy Oszczędności powiatu bydgoskiego.

Zarząd K. K. O. w zrozumieniu idei oszczędzania uchwalił z okazji „Dnia Oszczędności“ w dniu 31. października b. r. wręczyć po jednej 5cio-złotowej książeczce oszczędnościowej zawiązkowej jednemu najlepszemu i najpilniejszemu uczniowi względnie uczennicy wszystkich szkół polskich w powiecie.

Bydgoszcz, dnia 17 listopada 1928 r.

Przewodniczący
Zarządu Powiat. Kasy Oszczędności.
(—) Dr. Bereta.

---

430 **ROZPORZĄDZENIE**

o obowiązku zgłaszania zapasów mąki przennej.

Na podstawie § 1 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 9 października 1928 r. w sprawie ujawniania zapasów przedmiotów powszedniego użytku (poz. 875 Dziennika Ustaw) oraz na mocy art. 108 ust. 1 punktu b. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 19 stycznia 1928 r. o organizacji i zakresie działania władz administracji ogólnej (poz. 86 Dziennika Ustaw) zarządzam ujawnienie zapasów mąki pszennej.

Młyny posiadające zapas mąki pszennej w ilościach nie mniejszych niż pięćdziesiąt kwintali (centnarów metrycznych albo podwójnych) winny go według stanu z dnia 12-go listopada br. zgłosić do dnia 30-go listopada br. osobiście lub listem poleconym albo też za pośrednictwem urzędu gminnego u Wójta

swego obwodu względnie Magistratu swego miasta (w Poznaniu w Miejskim Urzędzie Policyjnym). Posiadający zapas mąki pszennej na terenie dwóch lub więcej miast lub obwodów wójtowskich zgłaszają go dla każdego swego przedsiębierstwa młyńskiego oddzielnie do magistratu lub wójta, właściwych dla danej miejscowości.

Zgłoszenie zapasu winno być sporządzone według wzoru podanego poniżej.

Zgłoszenie zapasów nie pozbawia właściciela względnie posiadacza lub uprawnionej przez nich osoby prawa sprzedaży lub innego zadysponowania zapasem.

Winni niestosowania się do postanowień rozporządzenia karani będą w postępowaniu karno-administracyjnem w myśl art. 4 ustawy z dnia 2-go lipca 1920 r. w brzmieniu nadanem w art. 4 ustawy z dnia 5 sierpnia 1922 r. (poz. 618 Dziennika Ustaw) w połączeniu z art. 18 rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21-go stycznia 1924 r. o zmianach w kwotach pieniężnych przepisów karnych i t. d. (poz. 89 Dziennika Ustaw) oraz art. 64 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu karno-administracyjnem z dnia 22 marca 1928 r. (poz. 365 Dziennika Ustaw,) i to aresztem do 14 dni i grzywną 3000 zł lub jedną z tych kar. Jednocześnie może być orzeczona konfiskata zapasu.

Za Wojewodę:
(—) Dr. Graszyński,
Naczelnik Wydziału Samorządowego

Wzór przepisany dla zgłoszenia zapasu mąki pszennej.

a) Imię i nazwisko (firma zgłaszającego)

....

b) Siedziba (miejscowość).........................

c) Gdzie znajduje się zapas ....

d) Jeżeli zapas nie jest własnością zgłaszającego, imię i nazwizko oraz miejsce zamieszkania właściciela ....

.....................zgłaszam niniejszem posiadany przezemnie zapas mąki pszennej w dniu 12-go listopada br., ...

(Miejscowość).........................dnia..........listopada 1928 r.

....

podpis.

Powyższe podaję do wiadomości.

Bydgoszcz, dnia 19 listopada 1928 r.

Starosta Powiatowy.
w zast. (—) Dąbrowski, referendarz.

L. dz. 17581/28 ST. VI.

431

Powiatowa Kasa Komunalna otrzymała polecenie wypłacenia niżej podanym gminom przypadający im udział za miesiąc wrzesień 1928 r., jak następuje:

L. b.	Gmina	Kwoty należne gminie tyt. udziału w dodatku kom. od obrotu za miesiąc wrzesień
1	Białebłota	14,60
2	Brzoza	71,02
3	Chrośna	29,80
4	Cierplewo	7,38
5	Dąbrowy Małe	5,46
6	Dóbrcz	39,34
7	Dziedno	14,32
8	Gorzeń	6,94
9	Jastrzębie	56,73
10	Kruszyn Kraiński	64,68
11	Lisiogon	11,57
12	Lucim	2,04
13	Łąsko Małe	4,34
14	Łąsko Wielkie	2,11
15	Łęgnowo	3,75
16	Łukowiec	77,78
17	Makowiska	268,25
18	Maksymiljanowo	224,82
19	Marjampol	4,34
20	Mochle	44,73
21	Murucin	3,12
22	Nowawieś Wielka	11,76
23	Nowydwór	4,24
24	Osiek	4,15
25	Prądy	7,34
26	Przyłęki	5,84
27	Samsieczno	38,62
28	Sicienko	42,92
29	Sitno	0,53
30	Sitowiec	12,37
31	Ślesin	63,89
32	Stronno	61,16
33	Suczyn	4,59
34	Tryszczyn	22,71
35	Trzeciewiec	56,44
36	Trzemiętowo	18,10
37	Trzemiętówko	7,27
38	Wierzchucinek	157,00
39	Wierzchucin Król.	4,85
40	Wilcze	48,51
41	Witoldowo	41,12
42	Wtelno	33,40
43	Wudzyn	7,02
44	Wypaleniska	28,70
45	Występ	23,38
46	Zawada	8,08
47	Strzelce Dolne	1,11
		1,672,22

Należne udziały podejmią P.P. Sołtysi **najpóźniej do 30 bm.** i zapiszą na dobro kasy gminnej.

Bydgoszcz, dnia 2 listopada 1928 r.

Przewodniczący:
(—) Dr. Bereta.

L. dz. 8781/28 III.

---

432 Zaraźliwe choroby u zwierząt domowych.

Stwierdzono urzędowo:

Pomór i zarazę świń w zagrodach Walentego Karnowskiego w Więzównie, Bolesława Kawczyńskiego w Ślesinie, Władysława Żółtowskiego w Przyłubiu Polskiem, Augusta Gertha w Zakrzewku, pow. sępólskiego, Lewandowskiego i Sławińskiego w Marcinkowie, pow. inowrocławskiego, Roberta Priedohla w Zawiszynie, pow. inowrocławskiego.

Uznano za wygasłe:

Pomór i zarazę świń w zagrodach Władysława Harendy w Szadłowicach, na majątku Dulsko, Góra i Czyste, pow. inowrocławskiego.

Bydgoszcz, dnia 20 listopada 1928 r.

Starosta Powiatowy.
w z. (—) Dąbrowski, referendarz.

433

I. W związku z „Dniem Oszczędności" Zarząd Powiatowej Kasy Oszczędności uchwalił jako dar założyć 5-ciozłotowe konta depozytowe dla jednego najlepszego i najpilniejszego ucznia(cy) każdej szkoły polskiej w powiecie bydgoskim z tem zastrzeżeniem, że powyższy depozyt wraz z odsetkami może być podjęty przez właściciela(kę) dopiero po ukończeniu 21 roku życia.

Zechce więc Pan nadesłać wykaz 3 dzieci odpowiadających powyższym warunkom, podając ich imię i datę urodzenia. Jedno z tych dzieci wylosowane przezemnie otrzyma wspomnianą książeczkę depozytową.

II. Przypominam, że zbiórki szkolne z okazji dziesięciolecia należy odsyłać do Inspektoratu a nie do komitetu powiatowego lub przeznaczać na inny cel. W okólniku pisałem o tem wyraźnie.

III. Eksponaty na wystawę nadsyłać można do 2 grudnia włącznie.

Bydgoszcz, dnia 19 listopada 1928 r.

Inspektor Szkolny:
(—) Klimesz.

L. dz. 9690. W. P.

434 KOMUNIKAT

Wobec zapowiedzianego z Francji na rok 1929 znaczniejszego zapotrzebowania pracowników leśnych Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy w Bydgoszczy podaje do wiadomości zainteresowanych, że uskutecznia do dnia 22 listopada 1928 r. zapisy chętnych na wyjazd kandydatów. — Bezrobotni obeznani z pracami w lasach, zamieszkali na terenie działalności P. U. P. P. Bydgoszcz (powiaty: bydgoski, wyrzyski i szubiński) mogą zgłaszać pisemnie chęć wyjazdu w celu podjęcia wzmiankowanej pracy do Państwowego Urzędu Pośrednictwa Pracy w Bydgoszczy, Grodzka 32. — W zgłoszeniu podać należy wyraźnie adres, wiek i rodzaj pracy leśnej, którą kandydat wykonać potrafi.

Bydgoszcz, dnia 14 listopada 1928 r.

Kierownik Urzędu.
(—) Tyborski.

L. dz. 9540 W. P.

---

435 Obwieszczenie.

Urząd Skarbowy na Bydgoszcz-powiat przypomina, że w miesiącu listopadzie 1928 r. przypadają terminy płatności następujących podatków:

1. do 15 listopada należy uiścić podatek obrotowy od obrotów osiągniętych w miesiącu październiku przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kat. i przdsiębiorstwa przemysłowego I do V kat. włącznie a prowadzących prawidłowe księgi handlowe;
2. do dnia 15 listopada II rata państwowego podatku gruntowego za rok 1928;
3. do końca listopada państwowy podatek dochodowy za rok 1928;
4. podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracą w terminie 7-dniowym od dnia otrzymania wynagrodzenia.

Równocześnie podaje się do publicznej wiadomości, że w tut. Urzędzie Jagiellońska 21 pokój 24 jak w lokalach gmin miejskich i wiejskich są wyłożone do publicznego wglądu listy imienne państwowego podatku dochodowego za rok 1928.

Bydgoszcz, dnia 7 listopada 1928 r.

Inspektor Skarbowy,
(—) Czerniejewski.

L. dz. 9680 W. P.

OGŁOSZENIE.

Zgodnie z § 38 Rozp. Min. Pr. i Op. Społ. z dnia 24 marca 1926 r. w sprawie przepisów wyborczych dla Kas Chorych (Dz. U. 44 poz. 273) podaję do publicznej wiadomości, że dnia 18. 11. 1928 r. wybrani zostali do Rady Powiatowej Kasy Chorych w Bydgoszczy.

A. Z grupy ubezpieczonych

I. Na członków Rady:

L. p.	Nazwisko i imię	Zawód	Adres	Pracodawca
1	Łatka Jan	robotnik	Fordon	Magistrat-Fordon
2	Januszewski Bolesław	robotnik	Dzidno	Chońda
3	Górski Jan	robotnik	Koronowo	Kantak i Ska
4	Zakęś Józef	kołodziej	Kotomierz	Otto
5	Danielak Franciszek	robotnik	Solec Kujawski	Adamski
6	Alfut Maksymiljan	robotnik	Slesin	Muślewski
7	Piasecki Stefan	robotnik	Solec Kujawski	Zakłady Impregnacyjne
8	Grochowski Michał	robotnik	Wierzchucin	B. Szrajda
9	Woźniak Władysław	robotnik	Fordon	Goldberger
10	Szymczak Marcin	robotnik	Fordon	Impregnacja
11	Nawrocki Leon	robotnik	Gądecz	Franke
12	Walczak Stefan	robotnik	Samsieczno	Kaczmarek
13	Stefański Tomasz	robotnik	Solec Kujawski	Zakłady Impregnacyjne
14	Kończol Franciszek	robotnik	Trzemiętowo	Ross
15	Jankowiak Władysław	robotnik	Opławiec	Karbid Wielkopolski
16	Seweryński Jan	robotnik	Koronowo	Kantak i Ska
17	Bociek Stanisław	robotnik	Łąsko Wielkie	Różewicki
18	Pogowski Andrzej	robotnik	Fordon	Goldberger
19	Białczyk Bernard	robotnik	Slesin	Kawczyński
20	Perski Franciszek	kołodziej	Piotrkówko	Alkiewicz

II. Na zastępców:

L. p.	Nazwisko i imię	Zawód	Adres	Pracodawca
1	Ziętak Józef	robotnik	Nowydwór	Lüdtke
2	Zuchowski Władysław	robotnik	Fordon	Medzeg
3	Siuda Jan	robotnik	Dziedno	Hońda
4	Ugorek Klemens	robotnik	Wierzchucin	B. Szrajda
5	Radtke Franciszek	robotnik	Wilcze	Ziętak
6	Rąpalski Piotr	robotnik	Fordon	Fabryka Tektury i Papieru
7	Wieczorek Alojzy	robotnik	Dóbrcz	Hinrichsen
8	Przywiński Alojzy	robotnik	Byszewo	Bayer
9	Hajza Józef	stolarz	Koronowo	Bydgoskie Koleje Powiatowe
10	Konera Walenty	kowal	Łącznica	Palędzki
11	Mateja Bronisław	robotnik	Trzemiętowo	Bötcher
12	Piekarski Alojzy	robotnik	Solec Kujawski	Szkocka Spółka Drzewna
13	Grabowski Jan	robotnik	Kotomierz	Otto
14	Mroczyński Bronisław	robotnik	Fordon	Fabryka Tektury i Papieru
15	Rydzewski Michał	robotnik	Solec Kujawski	Zakłady Impregnacyjne
16	Ziętak Władysław	robotnik	Lucim	Łuczkowski
17	Królik Władysław	robotnik	Koronowo	Wardziński-Stopka
18	Szews Tadeusz	robotnik	Zamczysko	Siede
19	Nowak Karol	kołodziej	Myślęcinek	Jaranowski
20	Leśniewicz Andrzej	robotnik	Fordon	Goldberger

B. Z grupy pracodawców

I. Na członków:

1. Stanisław Alkiewicz, rolnik z Kasprowa
2. Inż. Stanisław Rolbieski, przemysłowiec, zamieszkały w Bydgoszczy
3. Ks. proboszcz Paluchowski, z Wierzchucina
4. Jan Jaranowski, rolnik z Myślęcinka
5. Wacław Czaczka, przemysłowiec z Solca Kujawskiego
6. Józef Alkiewicz, rolnik z Piotrkówki
7. Władysław Krymski, kupiec z Solca Kujawskiego
8. Juljusz Dudziński, rolnik z Gościeradza
9. Dyr. Kazimierz Szymański, przemysłowiec z Fordonu
10. Michał Chłapowski, rolnik z Teresina.

II. Na zastępców:

1. Józef Olszewski, rolnik z Ugody
2. Jan Urbanowski, kupiec z Koronowa
3. Franciszek Jaskólski, rolnik z Zalesia
4. Mikołaj Kłoniecki, rolnik z Osowca
5. Franciszek Płotka, kupiec z Fordonu
6. Walenty Górski, rolnik z Jarużyna
7. Władysław Wiśniewski, przemysłowiec z Koronowa
8. Józef Dorsz, rolnik z Wtelna
9. Teodor Wende, przemysłowiec z Koronowa
10. Mieczysław Letke, rolnik z Tryszczyna.

Bydgoszcz, dnia 20-go listopada 1928 roku.

(—) Wachowiak
komisarz rządowy.

Drukiem i nakładem Drukarni dla Handlu i Przemysłu Bydgoszcz, ulica Dr. Emila Warmińskiego 13.
Za dział nieurzędowy odpowiedzialny A. Mamach w Bydgoszczy